

Telegraful Roman.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile
să se adreseze Administrației tipogr. arhid., Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Corespondențele
să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSETIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douări 24 fil., — de treiuri 30 fil.
rândul cu litere garmond.

Nr. 3358 Școl.

Notificare oficială.

Domnul ministru reg. ung. de culte și instrucțione publică cu datul 18 Martie 1915 Nr. 1908/1915 recomandă învățătorimei ca lectură folositoare cuvântările mai multor bărbați marcanți ai vieții publice dela noi, ținute în legătură cu răsboiul actual, și publicate în broșuri sub titlul «Hadi beszédek» (Cuvântări de răsboiu), cari să vând în folosul orfanilor rămași după cei căzuți în răsboiu.

Aducem aceasta la cunoștință publică spre știrea și orientarea învățătorimei noastre.

Sibiu, din ședința consistorului arhieicezan ca senat școlar ținută la 9 Aprilie 1915.

Consistorul arhieicezan.

Vorbe și fapte.

Sibiu, 26 Aprilie n.

Spuneam în numărul trecut, că și refugiaților noștri, ori cel puțin unora dintre ei, le era mai nainte scumpă patria aceasta, pentru a cărei apărare noi facem tot ce ni se cere. Ne-am gândit în prima linie la părintele Vasile Lucaci, care perorrează acum pe la toate întrunirile publice din România despre «mama Roma» și despre «De n'a perit Românum», și îndeamnă mereu lumea de acolo să pună mâna pe arme și se plece în Ardeal, ca se scape din robie pe «oropsiții frați», — altădată însă se bătea în piept ca nime altul și se lăuda cu patriotismul seu cel curat și nefalsificat, în care a crescut ca copil, care l-a condus totdeauna și-l va conduce până la moarte, petrucă iubirea sa față de «dulcea sa patrie» nu se schimbă. E cu mult mai mare, decât să se poată schimba.

Vom da câteva fragmente din vorbirea sa, pe care a rostit-o ca deputat dietal în 30 Octombrie 1907 în camera ungară, pentru a asemăna, cei ce vreau, vorbele de atunci, cu faptele de acum, ale părintelui Vasile Lucaci, ale desertorului, și a scoate concluziile cu privire la valoarea morală a acestui fost fruntaș al nostru. Iată ce spunea atunci părintele Lucaci:

«On. cameră! Când cu ocaziunea primei mele pășiri am onoare a saluta cu respect acest parlament, cred că nu vatăm legile modestiei dacă accentuez, că atât eu, cât și mult stimații mei colegi, când am primit încrederea alegătorilor ne-am pus și în serviciul unui ideal mare. Si acest ideal mare este idealul nostru al tuturor. Acest ideal m'a călăuzit când am intrat în acest parlament, și acest ideal mă conduce când e vorba despre împlinirea datorinței mele de legislator. Acest ideal, on. cameră, nu poate fi altceva, decât cea mai curată iubire de patrie. E datorința noastră a tuturor să ne iubim patria. Această datorință sfântă noi o

înșirăm între cele dintâi virtuți cetățenești, iar neiubirea patriei o considerăm de un păcat, ce totdeauna trebuie condamnat.

Cu acest ideal am crescut ca copil, acest ideal m'a condus în faptele mele publice, acest ideal l-am văzut întrupat în sufletul poporului meu iubit și tot acest ideal vreau să-l văd prosperând și în partidul de care am fericirea să mă ţin, în partidul naționalist. Acest ideal trebuie să fie steaua conducătoare, baza, dreptul de existență al activității noastre parlamentare, ca partid naționalist!». (Pentru partidul naționalist, pentru poporul român a remas și pe mai departe acest ideal, aceasta virtute cetățenească, iubirea de patrie: steaua conducătoare, nu însă pentru oratorul patetic, care a căzut prea curând în păcatul condamnat de el însuși. Dar se citămai mai departe din clasica sa vorbire.)

... «Cum putem explica fenomenul curios, că între noi și între partidele constituite pe baza altor programe există un contrast atât de mare, atunci când e vorba de realizarea principiului de față în viața politică a *dulcei noastre patrii?* Oare Ungaria nu-i patria noastră, și noi nu suntem *fiili ei credincioși?* ... (Nu toți, cum se vede, părintele Lucaci!)

«Onorată cameră! Voesc se folosesc ca punct de mâncare al vorbirii mele principiul, despre care am făcut amintire la început, așa că iubirea de patrie, sau *patriotismul...* Vă întreb aşadară, că *patriotismul*, ca ideal care te îmboldește la fapte mărești și care ca atare formează fericirea cetățenului, poate fi supus, poate fi subjugat, poate să se schimbe cu fiecare guvern, sau poate să depindă dela condeiul unui sau celuilalt jurnalist? *Iubirea mea de patrie e cu mult mai mare decât să se schimbe, cum se schimbă vremea.* ... (Adevărat; ci cum se schimbă banul, ca să nu zicem — rubblele!)

«In patria noastră, între împrejurările noastre speciale, cred că în aceea se manifestă iubirea de patrie, că suntem într-o toate supuși loiali ai regelui nostru apostolic. Aceasta este ideea fundamentală a statului monarchic. Criterionul nerăsturnabil al iubirii de patrie mai este apoi și *îndeplinirea legilor sancționate de acest parlament, care legi nu e ertat să fie supuse schimbărilor politice și care legi trebuie aduse în îndeplinire în orice împrejurări*. Se poate, că nouă nu ne convingem, se poate că s'au adus în contra voinei noastre, putem se luptăm în contra lor, dar de respectat *trebuie să se respectă până legea e lege*. In aceasta văd eu adevăratul patriotism, acestea sunt ideile fundamentale ale iubirii de patrie»...

Si tot așa a mănat-o înainte părintele Lucaci pe coarda patriotismului, a iubirii sale de patrie, încheind cu cuvintele, că «pentru binele iubitei noastre patrii, pentru țara noastră Ungaria, va veni timpul când

ne vom înțelege unii cu alții și întru realizarea acestor idei naționale vom lucra împreună».

Si eată, că a venit timpul când lucrăm toți împreună pentru salvarea scumpei noastre patrii, și părintele Lucaci tocmai atunci a devenit necredincios patriei, pe care altădată atât de mult o iubea. Probabil, pentrucă la aceasta împreună lucrare se cerea muncă și se cereau jertfe, iar părintele Lucaci știe se peroreze, dar nu știe să muncească, știe se ceară, dar nu știe se deee, nu știe se aducă jertfe.

Dintre noi cei mulți, dar slabii de înger, după concepția desertorilor noștri, dintre noi cei cari nu ne-am putut hotărî se comitem și noi păcatul și crima conspirării în contra patriei noastre proprii, în contra mamei noastre bune, în sânul căreia ne vom durmi și noi somnul de veci lângă părinții și strămoșii noștri, nime n'a făcut nicicând atâtă paradă de vorbe cu patriotismul, cu iubirea față de scumpa patrie, cum a făcut părintele Lucaci. Noi n'am purtat pe buze iubirea de patrie, ci în inimă. Si când a venit vremea se ni-o arătam, ni-am arătat-o prin fapte. Unii își varsă sângele pe câmpul de răsboi pentru patrie, alții își golesc pungile modeste pe altarul ei, ori dau măngăiere și îmbărbătare celor de acasă. Părintele Lucaci însă n'a voit să facă cauza comună nici cu unii, nici cu alții, ci s'a făcut vătavul celor ce conspirează în contra patriei sale, pe care atât de mult o iubia altădată, probabil pentru a arăta și dovedi, că rămâne consecvent, fiindcă la el nicicând n'au stat în consonanță vorbele cu faptele.

Răsboiul și instrucținea.

Stim, că acest răsboiu crâncen a zguduit și zgudue încă toate clasele societății, toate instituțiunile ei, nu numai din țara noastră, ci din lumea întreagă. Natural, că nici școala n'a putut rămânea neutinsă de schimbările puternice, necesitate de forță împrejurărilor.

In acest an școlar în general elevii nu se pot împărta de o instrucție regulată, ca până acum. S'au ivit pretutindenea pedeci esterne și interne, cari ne înfățișează liniile undulatorii ale evenimentelor înfricoșate.

Cele mai multe școale, mai cu seamă în orașele mari, sunt prefăcute în spitale, sau în cazarme. Foarte mulți învățători apoi sunt pe câmpul de luptă. Două sau mai multe școale au trebuit adăpostite într'o casă, personalul didactic a trebuit să fie încărcat cu clase multe și astfel cu ore multe. Mai peste tot locul instrucținea s'a început mai târziu. Deasemenea materialul a trebuit redus, orele reduse, tot atâtea urmări naturale ale acestor împrejurări grele.

Trebue să fim însă recunoscători autorităților noastre bisericești-școlare și statului, că n'au închis școlile. Aceasta nu atât pentru copilul ar fi perdut un an din viață lui în absolută

nelucrare spirituală, ci pentru că copilul totuș a petrecut timpul acesta cu folos și pentru că părinții sunt cu mult mai liniștiți, dacă în timpuri atât de grele își știu copiii lor adăpostiți în școală, sub supravegherea învățătorului, iar nu pe stradă, sau prin grădini, umblând de capul lor, după lucruri nefolositore.

Apăsarea economică, — tot o urmare a răsboiului, — se simte iarăș peste tot locul și formează și ea mare pedeșcă pentru o instrucție folosită. Elevii cercetează școala și mai neregulat ca mai nainte.

Grijile părinților și ale învățătorilor se reflectă și asupra copiilor. Zguduirile sufletești, ce obvin des în familie în aceste timpuri triste, sunt stricăcioase pentru copii. Multe familii sunt în doliu, pentrucă un iubit al lor a căzut pe câmpul de luptă. Multi părinți tremură pentru fiili lor, soții pentru bărbații lor, deci și copiii pentru părinții lor.

In familie se vorbește de lipsuri, de sfotări, de coleră, de tifus, de barbarie și de setea de sânge. Se vorbește de grozăvii, de fapte eroice, de vești false, se cetesc jurnale, ediții separate, cari toate irită copiii, mai mult însă pe învățători și pe părinți.

Aici î se deschide însă învățătorului un câmp larg de muncă, atât în școală, cât și afară de școală. Acum poate el figura ca un adevărat învățător al poporului, dacă înțelege timpul în care trăiește. Pe stradă sau în familii, unde sunt 2-3 adunați, aproape numai despre răsboiu se vorbește. Unii exageră istorisirea întâmplărilor, alții au întăles rău cele auzite sau cele cete. Învățătorul va domoli deci vorbirile guralivilor exagerați și va stabili adevărată stare de lucruri. Va îndrepta pe aceia, cari peste tot locul produc neînțelgere și prin cuvinte convingătoare va însufla curajul celor despuși.

In contălegere cu preotul el va sta într'ajutor poporului, ca să-și procure bucate de timpuriu, sau să vândă supraprodusul în mod rentabil. Va sfătuvi poporul, ca în aceste timpuri grele să trăiască cu cea mai mare cumpătare.

Nu e eschis, ca unii părinți să critice în familie părerile învățătorului în fața copiilor lor, ba poate să-l și batjocurească, prin ce autoritatea lui va suferi incărtă; dar în cele mai multe cazuri, judecata lui va fi respectată, prețuită, de multeori pentru un singur cuvânt de lămurire i se va aduce mulțumită.

Cu copiii mai mărișori învățătorul va putea merge un pas mai departe. Le va înfățișa icoana înfricoșată a răutăților dintre oameni din timpul de pace, ura dintre cunoscuți, dintre vecini și chiar dintre rude. Le va arăta că de mici și că de Josnice sunt aceste răutăți. Certele, disputele dintre partidele politice, invidia dintre diferențele clase sociale, sunt tot atâtea reale, cari în timpul de răsboiu nu se ivesc.

Va convinge elevii, că de mici la suflet sunt oamenii, cari pun la cale astfel de răutăți. Învățătorul va constata, că în timpul de răsboiu nu sunt judecăți. Oamenii n'au grija ceterelor, batjocurilor, vătămărilor, din cari se nasc judecățile, ci toți sunt preocupați de năcazul comun, de năpasta ce a dat peste noi, de răsboiu. Prețum în timpul de răsboiu se pot lipsi oamenii de astfel de rele, tot asemenea și în timpul de pace pot fi scuții de ele, dacă se vor ruga lui Dumnezeu, vor trăi în frica lui Dumnezeu și în iubirea deaproapelui.

In timpul de răsboiu oamenii se roagă lui Dumnezeu să-i scape de dușman, de moarte, de chinuri și de tot felul de năcuzuri. Răsboiul și pe cei necredincioși îi învață a se ruga și a deveni credincioși, îi învață și îngăduitorii, a fi cu răbdare. In răsboiu învață ateistii a cunoaște pe Dumnezeu, dela care singur pot aștepta mântuire.

Roage-se deci fiecare om și în timp de pace, roage-se din inimă curată lui Dumnezeu și să fie încredințat, că Dumnezeu îl va feri de toate retele cari bântue omenimea. Învățătorul va aduce elevilor exemple din sf. Scriptură, din cari să se învedere, că Dumnezeu ascultă și împlineste rugăciunea celor ce-l roagă cu credință.

In chipul acesta învățătorul în ora de religiune va putea sădă în inima elevilor astfel de sentimente, cari îi va îndupla a sista miclelor lupte și copilaroasele lor dușmăni, iar în viitor, mergând pe calea aceasta și devenind oameni morali, vor putea fi cei mai folositori oameni bisericii, școalei și societății.

In lucrările scripturistice va irosi fiecare elev, ce știe despre răsboiu în general, și în special ce a auzit, ce a cunoscut, ce știe despre răsboiul actual. Li se va arăta încă o ilustrație din răsboiu, cu bărbății viteji, cu cei căzuți, cu prăzi, cu tranșee etc.

Dintre piesele de cetire se vor alege acele, cari exprimă mai multă iubire de patrie, credință către tron, curagiu, hotărare și exemple de moarte vitează. In cărțile noastre de cetire avem multe astfel de piese. Sunt și poezii de acest conținut. Unele poate le vor înțelege elevii mai greu, dar deocamdată nu căutăm, ca acestea să influențeze asupra spiritului, ci asupra înimii, asupra caracterului, asupra voinței.

Ca lectură privată învățătorul va recomanda elevilor mai mari a căi cărți răsboinice din istoria poporului nostru, pe cari le va afla în biblioteca școlară, sau și le va procura.

In ora de geografie li se vor arăta elevilor toate locurile, unde se poartă răsboiul. Mapele școlare nu sunt destul de practice, deoarece nu cuprind toate aceste locuri. Se vor lua în ajutor mapele de răsboiu, și după posibilitate tabele și ilustrații din diferitele regiuni atinse de răsboiu. Elevul se va putea orienta prin toate aceste ținuturi cu mai multă ușință, dacă le va și desemna.

La istorie întâmplările mai însemnante vor trebui asemăname cu cele deja cunoscute. Cu elevii mai mari și o placere a vorbi despre scopurile finale ale popoarelor, cum fiecare se năzuiește, se bate, spre a-și căstiga un loc mai favorabil sub soare. Cu ei putem vorbi despre înflorirea și decadenta popoarelor.

Ajungând la răsboiul actual trebuie să le vorbim despre deosebirea cea mare între modul cum se purtau răsboiale în trecut și cum se poartă astăzi. Cum devine răsboiul din zi în zi tot mai mult o întrebare tehnică, de a cărei rezolvare trebuie să se îngrijască «pacea», cu pregătirile ei uriașe de răsboiu.

Pacea poate fi scopul cel mai mare. Susținerea ei însă atârnă cel puțin dela doi factori. Câtă vreme nu suntem siguri de al doilea, pacea înarmată se termină cu răsboiu. Pacea înarmată costă sume mari. Dar luând în considerare, că aceste sume se reîntorc pe altă cale în punga poporului, sunt neînsemnante, pe largă periferie uriașă ale unui răsboiu, în bani, în monumente culturale, în vieții omenesti și în sănătatea sdruncinată a soldaților.

In timp de pace se face multă gălăgie când se cer bani pentru o mai bună înarmare. Lumea neprincipiata, și chiar bărbății mai luminați, priveau aceste sume ca aruncate în vînt.

Răsboiul actual va liniști pe ceni nedumeriți și-i va convinge, că la tot casul era mai bine, dacă se votă și mai mult pentru scopuri militare, și nu cu atâtă greutate, căci pentru armate nu se fac cheltuieli de prisoneciodată.

Mihail Stoia.

Condițiile succesului.

Tineretului nostru.

XXVII.

Chemarea dumnezeiască.

Un moment am stat pe gânduri, dacă trebuie să tratez aci subiectul indicat de titlul de mai sus. De o parte mi se pare, că vorbind de *alăgerea unei profesioni*, între ortodocși nu poate să fie trecută total cu vedere chemarea cea mai sublimă. De altă parte atât titlul, că și sujetul acestui cărti, sunt străine atât pentru chemarea preotească, că și pentru cea călugărească, pentru că ne-am propus să descoperim tinereții *secretul succesului*, numai al unui succese vremelnice și aceasta nu e chemarea profesioni preotești ori călugărești.

Spre a răspunde atât la una că și la cealaltă din aceste considerații, ne vom mărgini la indicații foarte scurte asupra acestui subiect și-l vom trata numai în raport cu obiectul propriu al acestei cărti.

Noi toți avem acelaș *scop final*, cresc și supranatural, care este mântuirea sufletului nostru prin slujirea lui Dumnezeu. Mai departe toți avem obligamente față de mântuirea veșnică a deaproapelui nostru, la care suntem datori să contribuim în măsura puterilor noastre, prin fapte de caritate.

In ce privește felul, cum raportăm *scopul social* sau *lumesc* la cel *suprapământesc* sau *veșnic*, sunt două sisteme, ambele legitime. Cel dintâi este al lacilor mireni. Aceștia răvnesc *imediat* la scopul pământesc și social — la *succesul* de care vorbim în această carte — însă raportându-l la scopul final *supranatural*. Aceștia se servesc de toate mijloacele, ca să reușească în lume, afară de acele care sunt opuse mântuirii ori sunt incompatibile cu ea.

Celalalt sistem este al bărbăților cari în urma chemării lor dumnezeiești aleg cariera preotească ori călugărească. Aceștia răvnesc *imediat* la scopul spiritual și supranatural al mântuirii sufletului și la desăvârșirea vieții lor. Aceștia se pot bucură — afară de călugări — de toate bunătățile vremelnice, afară de acele care se împotrivesc scopului prim al chemării lor, care este un scop spiritual.

E ușor de înțeles, că clericii nu trebuie să aspire, cel puțin nu în mod direct, la *succesele temporale*, cum pot să aspire în mod legitim tinerii, pe cari Dumnezeu nu-i a chemat pe căile sale particulare. De aceea profesionilor eclesiastice li se impune dela sine un anumit grad de *renunțare*.

La ce trebuie să renunțe tinărul, care îmbrățișează una din carierele sfinte? Principiul e, ca să renunțe la *succesele lumești*.

«Vreau să mă fac călugăr — zice unul — ca să trăiesc linistit într-o mănăstire și să mă consacrez studiilor mele; aşa îmi voi face un nume în știință și poate o stare în lume». — Ei bine, vă spun, ca acesta n'are chemare călugărească.

«Eu vreau să mă fac cleric, ca să pot studia, să dau examene strălucite, să ajung paroh într-o parohie bună, protopop ori poate și episcop. Aceasta îmi va permite să-mi trăiesc restul zilelor cinstit și linistit». — Acesta n'are chemare preotească.

Se află adeseori tineri din familii mai sărace, ai căror părinți n'au mijloace să le ajute, să-i creieze vreo carieră liberală. Tinerii au talent și cum sunt burse ori cheltuieli puține pentru studii în seminarile clericale, îmbrățișează profesiunea sacerdotală cu singurul scop, ca să aibă o ca-

rieră, după ce este cu neputință să-și formeze alta. Aceștia nu intră în statul preotești prin ușa vocației, ci prin fereastra ambiiției și e foarte greu să ajungă preoți edificațiori și folositori loruși și alțora!

Absolut acelaș lucru este, când cineva intră într-un ordin călugărească, ca să facă studii, pe cari n'ar avea mijloace să le facă altcum; puțin impoartă, dacă le face cu un scop curat și științific ori din ambiiție, ca să ajungă la dignitate și posturi înalte!

Ca să fie legitimă chemarea preotească ori călugărească, trebuie să aibă la temelie *renunțarea* la succesele lumești; chemarea sa pretinde ca preotul și călugărul să-și îndrepteze ochii spre *mântuirea* și *desăvârșirea* sufletului său, având dorința să contribuie în urma profesioni sale la *mântuirea* și *desăvârșirea* deaproapelui.

Pe această temelie putem clădi două edificii deosebite. Deoparte avem *clerul* de mir, care poate aspira la orice bine lumesc care e compatibil cu ţinta finală a chemării și profesioni sale. De altă parte avem *călugărit*, cari propunându-și să *urmeze* lui Isus Cristos, trebuie să trăiască în săracie, umilință și curațenie, ca să inițieze și urmeze, pe Mântuitorul care s'a umilit pentru noi cu toate că prin talente și meritele lor ar putea ușor să-și facă averi și onoruri. Călugărul nu se mulțumește să înainteze numai pe drumul *datorinelor* creștinesti, ci și-a ales pe al *sfaturilor evanghelice*, făcând vot pe săracie, castitate și supunere.

Așadar *succesul* vieții preotești nu consistă în ridicarea preotului la demnitățile cele mai înalte și în adunarea de bogății mari.

Totalitatea *succesul* vieții călugărești nu trebuie căutat în brillarea în literatură și știință, chiar nici când prin aceste nu mai respectiv călugăr, ci și ordinul călugărească, ori chiar biserică întreagă căstigă în strălucire. Nu putem zice, că așa ceva nu e folositor și n'ar fi de dorit, dar aceasta nu contribuie la succesul vieții călugărești și preotești, pentru că în raport cu scopul chemării dumnezeiești este ceva curat *accidental*.

Clericul, care să distins în știință, fără să aibă virtuile proprii statului său, poate la sfârșitul vieții să dobândească mântuirea veșnică, dar nu se poate zice, că a avut *succes* în chemarea sa. Va fi un *neizbutit* întocmai ca tinărul, care îmbrățișând o carieră liberală, se vede redus prin neglijență ori nestatornicia sa la o funcție miserabilă.

Călugărul, care uitându-și de *perfecțiunea* ce și-a propus să o ajungă, se dedică exclusiv științei, politicei ori operelor sociale, ajungă el ministru, fie o lumină în știință, realizează cele mai minunate opere sociale, în ochii lui Dumnezeu și ai oamenilor cu bun simț cari judecă cu adevărată înțelepciune, tot nu va fi decât un *neizbutit*. Pentru că scris este: *ce i va folosi omului de va dobândi lumea și-va perde sufletul*. Si cu toate că până în sfârșit se mantuiește, totuși nu poate negă, că în suflul său n'a suferit un adevărat naufragiu, pentru că din vina sa a negligat *desăvârșirea* ce și-a fost promis.

Si acela trebuie considerat ca un *neizbutit*, care se abate dela scopul principal al activității și intențiunilor vieții sale. Așa se întâmplă cu preoții și călugării, cari nu dobândesc *perfecțiunea* lor și mântuirea deaproapelui, pe când în alte feluri de activitate au dobândit rezultate admirabile.

Aceste idei trebuie să fie înțelese bine spiritului tinărului, când deliberând asupra alegerii *profesiunii*, se simțește atraș să îmbrățișeze cariera preotească ori călugărească. In ce privește această profesie, chemarea clericului și călugărului nu este numai să propovăduiască, să mărturisească, să studieze și să învețe; aceste sunt curate accidente. Ci chemarea preotului și a călugărului este să se mantuiască și să desăvârșească, să se desăvârșească și să desăvârșească pe deaproapele său din toate perte. Cel ce se simțește chemat de Dumnezeu la această profesie atât de înaltă și cu un scop atât de sublim, în mântuire și desăvârșire să caute *succesul* vieții sale, iar nu în alte lucruri accidentale.

Cu toate că mi-am propus să fiu că mai scurt, totuși voi mai spune, că chemarea dumnezeiească se prezintă în două chipuri: ca un fel de *dispoziție* și ca *convertire*.

Sunt tineri, cari prin curațenia morală, prin blândețea caracterului, prin inclinarea lor constantă spre fapte de milă și devotament par *predispuși* din copilarie să slujească lui Dumnezeu în biserică. Pe aceștia îi sfătuim să nu se grăbească la lăru rezoluție definitivă, în ce privește chemarea lor, până la etatea când încep să se desțepte pasiunile. Pentru chemarea preotească nu se cere, ca cineva să fie cu totul lipsit de patimi, ci acestea să fie în fință sa ordinate astfel, încât cu o *înțelegere*

precauțiune să le poată încunjură ușor ori să le domineze revolta. Ajunge pentru preot o castitate, care îl pune în sănul *familiei* sale la adăpost, ferindu-l de ispitele desfrâului.

Alții sunt chemați la viața preotească și călugărească prin *convertire*. Uneori aceștia au în puterea lor succesul social, îl tin în mână când Mântuitorul îi doboară la pământ și îi face să schimbe calea, ca pe Sf. Pavel pe drumul Damascului. Ei bine, aceștia sunt *naufragiați*, *desorientați* din lume, de care Dumnezeu are milă și-i face să descalece în lumanul ospitalier al religiunii.

Să mai observăm, în privința aceasta, că *vieța călugărească* nu este o sandramă, unde se înmăgăzinează mobila netrebuințioasă. Este o maximă adevărată, că cel ce nu e bun pentru *lume*, nu e bun nici pentru *călugărie*. Cea ce va să zică, că ceice nu sunt harnici să cucerească *succese* în lume, nu sunt harnici nici să obțină *perfețiune religioasă*.

Tot așa este sigur, că cei ce sunt dăruși cu calități naturale, prin cari ar fi putut să-și asigure succese în lume, dar cari n'au izbutit în urma nestatorniciei, lipsei de judecăță ori păcatelor tinereței, dacă se convertesc și-și îndreaptă viața, pot fi de mare folos pentru viața religioasă, unde *etatea omului* n'are popasuri marcate ca în viața socială.

Cel ce se convertește și îmbrățișează viața religioasă la treizeci de ani, are vreme să răscumpere timpul perduț și poate face încă mult pentru Dumnezeu și biserică sa; preste tot are vreine destul să se *sfinească*, ceea ce este de altfel chemarea de frunte a vieții sale. In societatea de azi, dimpotrivă, celce și ajuns la treizeci de ani fără ca să fie pedeplin orientat, este expus să *sosească prea târziu* la ţintă și să afle locul ocupat de o legiuină întreagă de tineri viguroși și de valoare, gata să ia cu asalt porțile *succesului*.

Ca să nu se întâpte aceasta cu cetei ororii mei, să studiem acum pe rând *mijloacele* de a ajunge la ţintă la timp și de a seceră invingere.

st.

Răsboiul.

Din comunicatele oficioase din zilele din urmă primim convingerea, că greutățile cele mari au fost învinse în Carpați și că Rușii nu-și mai pot realiza planurile avute, de a-și face drum prin Ungaria la Viena. Situația trupelor noastre din Carpați e favorabilă, iar Rușii sunt obosiți și acum se feresc de atacuri, cari și de altcum sunt respinse în mod bravuros de trupele noastre și de cele germane. Ziare mari din străinătate scriu, că s'ar fi ajuns la convingerea în Petrograd, că străbaterea Rușilor prin Carpați e curată imposibilitate, și astfel s'ar fi dat ordin, ca trupele rusești să fie retrase din Carpați. Peste câteva zile se va vedea, dacă știrea se confirmă ori nu. Se vestește apoi și aceea, că peste tot Rușii vreau se abandoneze acum ofensiva și să se pună în defensivă pe întregul front de bătăie. In Franția și Belgia Germanii au avut succese frumoase: au cucerit mai multe sate și au trecut canalul Ipern. Au capturat 35 tunuri, mai multe mitraliere, muniție, și vre-o 2500 de soldați francezi, englezi și belgieni. Bombardarea Dardaneelor va fi probabil sistată de tot, căci s'ar fi ajuns la convingerea, că strămorile nu pot fi forțate.

Dela biroul „Asociaționii“.

Aviz.

Incasarea taxelor restante pe anul 1914 dela membrii Asociaționii.

Aveam onoare a aduce la cunoștința on. membrii ai „Asociaționii“, că biroul acestei instituții a inceput să expedieze zilele acestei celor în restanță cu achitarea taxei pe anul 1914 chitanțele (biletele de legitim) pe anul trecut.

rile cercuale ale despărtămintelor, iar în unele despărtăminte sunt mobilizați direcțorii și cassierii, — nu s-au putut incassa nici taxele prin organele despărtămintelor.

Rugăm deci pe toți domnii membri ai Asociației, pe cari îi privește acest aviz, să primească chitanțele și să achite taxa reștanță pe anul trecut.

In chipul acesta i se va face posibilă Asociației continuarea lucrării sale culturale în mijlocul poporului nostru, — lucrare care e dependantă de mărimozițatea și generozitatea membrilor care timp de 54 de ani nu su facut să sprijinească această instituție cu obolul lor, ridându-o din an în an până la treapta pe care se află astăzi, și de unde, cu toate imprejurările grele de astăzi, datorință avem a o ajuta să se avânte tot mai sus.

Biroul „Asociației”.

NOUTĂȚI.

«Reformă nouă». Sub titlul acesta a apărut în «Românul» din Arad, numărul de Sâmbătă, un articol, în care scriitorul își exprimă bucuria, că s-a dispus a se înființa și la noi reuniuni religioase, la fel cum le are biserică greco-catolică română. S-ar părea deci, că până acum noi nu le-am avut. Adevărul însă e, că de fapt avem multime de reunii de aceste, înființate toate în urma sfaturilor arhiești, date din partea Esclenței Sale, Arhiepiscopului și Mitropolitului nostru Ioan Mețianu, în 29 iunie 1909, sub numărul 7893; iar ce s-a spus în vorbirea de deschidere a sinodului din partea Esclenței Sale, se refere la parohiile, în cari încă nu s-au înființat astfel de reunii.

Incoronarea Regelui Ferdinand. Știrea dată și de noi, după unele zile din București, că incoronarea Regelui Ferdinand al României se va face în 10 Mai, nu se confirmă. «Viitorul» scrie, că în privința aceasta nu s'a luat încă nici o hotărâre.

Dela curtea din Viena. Se scrie din Viena, că în anul acesta Maestria Sa, Monahul nostru, nu va merge peste vară la Isch', ca în toți anii, ci rămâne în Viena, ori aproape de Viena, pentru a să poată sta în continuu legătură cu comandanții militari de pe câmpurile de răsboiu.

Cas de moarte. A decedat generalul Anghelușcu, fost ministru de răsboiu în ministerul român prezentat de Ion Brătianu, tată actualului ministru-președinte român. Înmormântarea i s-a făcut Dumineca în București, cu mare pompă militară.

Așternări în Sibiu. Pe 1 Mai n. c. sunt chemați la așternare glotșii din clasa B. născuți în anii 1875, 1876 și 1877, iar pe 3 Mai n. c. cei născuți în anii 1873 și 1874, apartinători orașului Sibiu. Așternarea se ține în sala magistratului oraș-nesc din loc.

Observarea ordonanțelor privitoare la vânzarea de faină și pâine. Vânzătorii de pâne și faină, precum și cumpărătorii din orașul nostru, sunt facuți atenți să observe cu rigoare ordonanțele publicate. Faină și pâne se postează cumpără numai în schimbul cupoanelor date dela magistrat. Orice călcare a ordonanțelor este a se denunta fără întârziere. Numai în cazul, când măsurile luate se vor urma exact, va fi cu putință ca proviziile, căte avem, să fie indestulatoare până la seceriș.

Bolnavi de urechi. Dintre numerosi soldați bolnavi ai armatei belgiene, sunt săzesci la sută bolnavi de urechi. Membrana timpanului e înflănită sau ruptă, și soldați au surzit unii de-o ureche, alții de amândouă.

Astămpărare. De căteva săptămâni se țin lângă reprezentările teatrale nemțești în capitala Ucrainei. Artiști din Viena dela Vo kseheater, dela Burghtheater și din alte locuri dau și vor mai da, în înimă țării, un ciclu întreg de pese în limba lui Schiller și Goethe. Înățirea de amă cu Germania a făcut, de supranatural, de la ziarele ungurești, ca printre mulțime, să aibă astămpărăt bunăgoare. Iosăși foata Budapesti Hirlap, care nu s'a distins niciodată prin cumpărare, nu mai găsește acum prieten, ci tace smerită ca o fată mare. Si nici nu-i săde rău.

Adevărată situație. Un articol de fond apărut în Morning Post arată, că în Anglia oamenii încep a cunoaște situația adevărată. Eată căteva pasări din articolul englez: „Sau Germania învinge, iar pacea se face la Londra; sau Anglia învinge, și pacea se încheie la Berlin. Dacă suntem bătuți, n'avem să așteptăm nici o grătie. Așa vom proceda și noi, dacă aliații vor ieși învingători. Ne facem a crede, că noi și aliații noștri trebuie să biruim. Dar credința aceasta nu sprijinește chiar nimic. Până astăzi victorioasă este Germania. A ocupat Belgia, o parte a Franței, o mare bucată din Po'onia; iar noi lângă Ypern am pierdut un mil, lângă Neuve Chappelle am învintat un mil.” *

Revocarea excomunicării. Regele bulgar Ferdinand înainte cu 20 de ani — reatunci principe — și-a botezat primul băiat în legea ortodoxă. Din cauza aceasta a fost excomunicat de papă. Acum în sfârșit regele Ferdinand a primit iertare din partea bisericii romano-catolice; se anunță astăzi în Paris, că actualul papă, Benedict XV, a revocat excomunicarea regelui bulgar.

Coifuri de metal în locul chipuriilor. Având în vedere că imprăștările în cap se sfârșesc în majoritatea crizilor cu moarte, — de oarece chipul militar nu formează nici un scut, — acoperământul de cap al armatei franceze are să fie folosit prin coifuri de metal. O firmă americană a și făcut ofertul să furnizeze pe zi căte 50 mii de asemenea coifuri.

Adunatul metalelor. Comitetul central pentru îngrijirea celor necesare în urma răsboiului, a pus la cală să se adune metalele din toată țara în scopuri împreună cu răsboiul de astăzi. Sunt potrivite următoarele metale: aramă, bronzul, alama, nichelul, cositorul, zincul și aluminiul. Nu sunt potrivite ferul și otelul. Cincizeci la sută din valoarea prăvuiri, care se rebonifică din partea statului, se întrebunează pentru sprijinirea invalidilor și a familiilor lor, ce nu se împărătesc de ajutorare legală.

Ruși fugiți în România. Dela mijlocul lui Martie până astăzi su fugiți pe teritoriul României 17 mii de soldați ruși, aproape toți dela cavalerie. Desertorii au fost desarmați și internați în orașele țării.

Banii prisonierului. Se comunică din Viena: Între soldați răniți aduși la Cilli se găsesc mai mulți prizonieri ruși. La unul din ei s'a făst o sumă de șapte-sprezece mii de coroane. Nu începe îndoilea, că banii aceștia sunt furăți de undeva. S'a pornit cercetare.

Armistițiu pe tacute. Pe frontul nordic Memel—Nemen domnește acum deplină liniste, căci atât ruși, și și germanii au concediat o parte însemnată din ostiai transeleni și i-au trimis acasă pentru săvârșirea lucrărilor agricole. Până la înapoierea lor, pe la mijlocul lui Mai, este probabil că nu se va petrece eveniment serios pe acest front de luptă.

Concertul dela Unicum. Doamna O'ga Coulon, soția regretatului pictor ardelean, s'a prezintă, pe căt stim, într-o oară publicului săbian, în concertul de alătă seară, Sâmbătă. Cu regrete de mănu și pricepere a executat la violonă arile și gavotile lui Bach, ca și sonatele G-dur și F-dur ale lui Mozart și Beethoven. Acompanierea la piano, sustinută în mod șic de doamna Maria Hintz, a scos și mai mult la iveală calitățile eminente ale concertantei. Multă lume a asistat și a aplaudat producția muzicală dată în scopul nobil de a sprijini soldații noștri invalidi ai marilor răsboi de astăzi.

Dela teatrul. Ultimele reprezentări, date de trupa dui director Bauer în teatrul săbian, s'a întinut ieri, Duminecă, după ameazi și seara, jucându-se operele *Fata pădurarului* și *Balul la operă*. S'a cântat și jucat, ca de obicei, cu temperament și cu dibacie. Ca epilog al stagionii, artiștii Steller, Nelson și doamna Losa, cari au căsătorit în mare măsură simpatia publicului, dau astăzi, Luni, o reprezentare de adio. Se va juca o mică operetă într-un act, precedată de o scenă dela țară în două acte.

Earășii exclus. Societatea geografică engleză, cum am anunțat, a sters din lista membrilor săi pe Sven H-din. Narodov Listy din Praga scrie, că nici societatea geografică rusească n'a rămas mai pe jos, ci a hățărat ca exploratorul numit suedez, care manifestase sentimente dușmanoase peotrui Rusia, să fie exclus din sirul membrilor societății. Propunerea de excludere s'a primit fără discuție cu 73 voturi, contra 5.

Pentru doritorii de a se înscrise în scoala de cadeți. Condiții de primire la scoala imp. și reg. de cadeți, precum și la scoala de cadeți hovenezesti, pe anul scolar 1915—1916, se pot vedea în oficiile vicecomitetului, primăriei sau ale primăreitorilor comitatului nostru. Numitele oficii au fost instruite, ca în orele oficioase să dea informări necesare doritorilor.

Deputat dat în judecată. Societatea culturală ungurească din Alfold a comis, sub titlul actelor de binefacere, mai multe operațiuni frauduloase, în care este amestecat și deputatul dietal Dr. Carol Hencz. Curtea cu jurați din capitală a cerut suspendarea imunității numitului deputat.

Prigonirea limbii polone. Conte Bo brinsk, guvernatorul Galiciei răsăritene, a poruncit consiliului comunul din Lemberg să întrebuițeze ca limbă oficială pe lângă cea polonă, și limbă rusească. Porunca guvernatorului a provocat mare nemulțumire în cercul poporației și a dat motiv de conflict în consiliul comunul. Zarele din Cracovia fac observarea, că rușii la început s-au purtat foarte amabil cu poloniile Austriei; acum însă, după cucerirea cetății Przemysl, rușii cred că a sosit vremea să-și lapede masca; primul atentat însă a surprins pe locuitorii Lembergului, căci aceștia stiau prea bine, ce fel de bunătăți li așteaptă sub domnia țarului „liberator” al popoarelor de gente slavă.

Coroane eterne ostiașilor noștri căzuți. Drept prinos memoriei ostiașilor noștri căzuți în răsboiu, următorii dăresc la fondul Episcopul Nicolae Popa pentru masa învițătorilor meseriași, și anume: Dr. A. Vlad, adv. (Orăștie), Dr. N. Comșa, medic (Săliște), căte 5 cor.; T. Hermann, protopres. (Des), N. Borcea, protopr. (Făgăraș), Dr. V. Saftu, protopr. (Brașov), Iosif Popescu, dir. de bancă (Reghin-Sâs), Dr. I. Papp, adv. (Brad), Dr. Aug. Bodea, adv. (Des), Gr. Pleșotu, protopr. (Bistrița), Dr. Zosim Chiriac, adv. (Câmpeni), căte 2 cor.; Dr. I. Radu, prof. gimn. (Brad), Vasile Gan, prot. (Ofenechia) Dr. I. Dobre, prot. (Deva) și Dr. I. Lupuș, prot. (Săliște), căte 1 cor. Pentru generoasele daruri aduce sincere mulțumite în numele Reuniunii meseriașilor s bieni: Vic. Tordăianu, președinte.

Dela spitalul militar. A murit glotșul Ilie Berbenescu, din Cristian, comitatul Sibiu, de 21 ani, și a fost înmormântat eri, Duminecă, în 25 Aprilie n. la orele 2 d. a. după ritul greco-oriental. A murit infanteristul Nicolae Hertia, din Sibiel, comitatul Sibiu, de 39 ani, și a fost înmormântat Sâmbătă, în 24 Aprilie n. la orele 3 d. a. după ritul greco-oriental. A murit infanteristul Andrei Seiveriu, din Petrila, com. t. Sibiu, de 27 ani și a fost înmormântat eri Duminecă, în 25 Aprilie n. la orele 3 d. a. după ritul evangelic-luteran. A murit soldatul dela tren Avram Panfil, din Lupșa, comitatul Turda-Arieș, de 24 ani, și va fi înmormântat mâine, Marți în 27 Aprilie n. la orele 2 d. a. după ritul greco-catolic, — totu din casa mortuară a spitalului de garisoană din loc.

Monarhul și corăbierul dela Lago Maggiore. Se comunică din Roma: La Stresa, o spindidă localitate situată lângă Lago Maggiore, trăște bătrânu corăbier Antonio Volongaro, care și-a serbat zilele acestea aniversarul de 100 de ani dela naștere. Moșneagul Antonio își aduce aminte și astăzi cu multă mândrie de vara anului 1849, când s'a împărtășit de cinstea să facă un drum pe mare cu trei domni străini, cari aveau să treacă dela Stresa la Laveno. Unul dintre străini nu era altul, decat însuși tinăru monarh Francisc Iosif, care făcea o vizită malului piemontez al lacului. Corăbierul emoționat uitase cu totul să-și mai ceară taxa. Împlinind acum vîrstă de o sută de ani, în onoarea zilei a fost fotografat; iar primul portret s'a trimis îndată la Schönbrunn, cu o scrisoare, în care bătrânu marină aminteste de cea mai fericită zi a vieții sale, când înainte cu 66 de ani a avut foală o noapte să poarte în barca sa pe suveranul unei puternice monarhii. Răspunsul monarhului n'a întârziat. Subprefectul italian s'a dus în persoană la Antonio Volongaro, să spună că suveranul își aduce aminte foarte bine de călătorie pe lac, și că trimite bătrânu să treacă dela țară în două sute de lire. De sine înțeles că, primind stirea și darul, corăbierul Antonio a rămas adânc măcesat.

Bioscopul Apollo de pe Piața Hermann va reprezenta Loni și Marti în 26 și 27 Aprilie n. 1915 următorul program: Curierul de răsboiu Eko 16. Raporturi de pe câmpul de luptă. Legături sfinte, măre dramă socială în 3 acte. Miliardarul, comedie Nordisk în 3 acte. În rolul principal: Carl Astrup.

Despre vitejia trupelor noastre. Gazeta Novoe Vremea scrie: Un ofițer rus, rănit în luptele carpantine, lăudă în mod extraordinar bravura armatei austro-ungare. Zice, că soldații acestei armate se luptă cu îndărjire și necurățare până la ultima picătură de sânge. Atacul asupra transeelor austro-ungare este o problemă nespusă de grea. La năvălă orice soldat, care nu se lipșește la pământ, este nimerit de glonț: aceasta e cauza pierderilor colosale rusești.

Posta redacției.

Dlui Dr. I. S. în L. Am primit cele trimise. Se publică că mai curând,

Ajutorarea

invalidilor, apoi a văduvelor, orfanilor și părinților celor căzuți în răsboiu.

In legătură cu proiectul de lege despre votarea indemnisației pe șase luni, guvernul a prezentat dietei ungare și un proiect de lege despre sistemarea ajutoarelor cari au să fie plătite din partea statului invalidilor, văduvelor, orfanilor și părinților celor căzuți în răsboiu. Dispozițiile cuprinse în acest proiect de lege sunt următoarele:

Ajutor de stat vor primi stat văduvele și orfanii celor căzuți în răsboiu sau dispăruți, cat și soldații deveniți incapabili de lucru în urma rănilor primeite, dacă vor putea dovedi, că sunt avizati la ajutor din partea statului. Acest ajutor este deocamdată provizoriu și se acordă sub întreaga durată a răsboiului și încă 6 luni după terminarea răsboiului.

Ajutorul de stat, ce se va acorda, după ridicarea la valoare de drept a legii de faptă, se împarte precum urmează:

1. 60 cor. ajutor anual primesc acei invalidi, cari au pierdut cel puțin 20, însă mai puțin de 50 la sută din putința lor de căstig în profesiunea ce au urmat înainte de răsboiu și urmează după răsboiu.

2. 120 cor. ajutor anual se acordă acelor invalidi, a căror putință de căstig pentru traial de toate zilele a scăzut cu 50—100 la sută.

3. 180 cor. ajutor anual primesc acei invalidi, cari sunt incapabili pentru orice lucru.

4. 60 cor. ajutor anual primește soția legitimă a invaliului care are dreptul la ajutor, conform punctelor 1, 2 sau 3.

5. 36 cor. ajutor anual primesc copiii fie chiar născuți în afara de căsătorie ai invalidului îndreptățit la ajutor, conform punctelor 1, 2 sau 3, și anume, băieții căpătaști astăzi până la vîrstă de 16 ani, fetele până la vîrstă de 14 ani.

6. 60 cor. ajutor anual primesc părinții și bunicii invalidului îndreptățiti la ajutor conform punctelor 1, 2 sau 3; suma totală a ajutorului acordat acestor membri de familie nu poate fi mai mare decat de 120 cor. anual.

7. 120 cor. ajutor anual capătă văduva celui căzut (dispărut sau morț) în răsboiu.

8. 12 cor. ajutor anual capătă fiecare orfan (ipsit și mamă) fie legitim, fie legitimat, al celui căzut în răsboiu, iar dacă sunt doi orfani, fiecare capătă căte 30 cor. anual; dacă au rămas trei orfani, fiecare căte 24 cor.; și dacă au rămas patru orfani, fiecare capătă căte 18 cor. anual, și anume, băieții până la vîrstă de 16 ani, fetele până la vîrstă de 14 ani.

9. 36 cor. ajutor anual primește orfanul (ipsit și mamă) fie legitim, fie legitimat, al celui căzut în răsboiu, iar dacă sunt doi orfani, fiecare capătă căte 30 cor. anual; dacă au rămas trei orfani, fiecare căte 24 cor.; și dacă au rămas patru orfani, fiecare capătă căte 18 cor. anual, și anume, băieții până la vîrstă de 16 ani, fetele până la vîrstă de 14 ani.

Nr. 130/1915.

(57) 3—3

Concurs.

Pentru instituirea unui capelan cu drept de succesiune pe lângă parohul neputincios Nicolae Maniu, în parohia de clasa a III-a Vințul de jos, se publică concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful român”.

Emolumentele sunt jumătate din venitele din comună.

Concurenții să-și aștearnă cererile instruite conform normelor în vigoare, în terminul deschis, subsemnatului oficiu protopresbiteral și până 8 zile înainte de alegere au a se prezenta poporului în biserică, spre a cânta, repective a celebra și cuvânta.

Sebeș, 26 Martie 1915.

Oficiul protopresbiteral al Sebeșului în conțelegeră cu comitetul parohial.

Sergiu Medean
protopresbiter.

Nr. 304/1915 prot.

(56) 3—3

Concurs.

Pentru întregirea postului de învățător la școală confesională ortodoxă română din Tichindeal, protopresbiteratul Agniteit, se publică concurs cu termin de 15 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Ca emolumente se statoresc:

1. Subvențione dela Preaveneratul Consistor arhidicezan 300 cor.; dela comuna politică 323 cor.; 5% din arunc 97 cor. Sumele acestea se solvează în rate lunare anticipative.

2. Folosință a două lunci în preț de 160 cor. In total 880 cor. Restul se va cere dela stat pe baza documentelor celui ales.

3. Locuință în natură în edificiul școalei.

4. 1/4 jug. grădină.

Dela învățătorul ce se va alege se cere, să conducă elevii și să cânte cu ei în Dumnezei și sărbători în biserică, să nu fi fost tras în cercetare disciplinară, ci să fi avut până acum o purtare morală bună și neexceptio-nabilă atât din partea forurilor bisericești, cât și administrative.

Ceice vor fi în stare să formeze cor, vor fi preferați.

Doritorii de a ocupa acest post să aştearnă rugările ajustate cu documentele ne-

cesare la oficiul protopopesc al Agniteit în terminul sus indicat și — întrucât le va fi posibil — să se prezinte în vre-o Dumineacă ori sărbătoare în biserică spre a cânta și a face cunoștință cu poporul.

Agrița, 4 Aprilie 1915

Ințelegeră cu comitetul parohial con-cernent.

Ioachim Muntean
protopop.

A apărut

în editura Comisiunei administrative a tipografiei arhidicezane

Acaftistul

Preșintei Născătoarei de Dumnezeu și alte rugăciuni, cu binecuvântarea Înalte Preașfințitului Domn Ioan Mețianu, arhiepiscop-mitropolit al bisericii ortodoxe române din Transilvania și Ungaria etc.

In aceasta ediție augmentată, (471 pagini) se cuprind:

Rugăciunile dimineții, de seara și pentru fiecare zi din săptămână. Canonul de rugăciune de toate zilele. Rugăciunile dumnezeestii Liturgii. Canon de pocăință către Domnul nostru Iisus Christos. Rugăciune mai nainte de Ispovedanie. Învățătură pentru Ispovedanie. Rugăciunile sfintei Iunie-ături. Rugăciunile după sfânta cuminecătură. Rugăciune către Domnul nostru Iisus Christos. Rugăciune din toate zilele către Născătoarea de Dumnezeu. Acaftistul Domnului nostru Iisus Christos Canon de umiliță către Domnul nostru Iisus Christos. Rugăciunea de umiliță către Domnul nostru Iisus Christos. Acaftistul preașintei de Dumnezeu Născătoare. Canon de mulțumită către preașfânta Născătoare de Dumnezeu. Canonul sfântului Nicolae. Cinstiul Paracelis al preașintei Născătoarei de Dumnezeu. Canon de rugăciune către Ingerul păzitorul vieții omului. Canonul de rugăciune ce se cântă către toate puterile cerești și către toti sfintii. Rugăciunile mesei. Rugăciune la deosebite ocazii. Culegere de rugăciuni la felicitările întâmplări. Sinaxariu pentru tot anul. Păscălia până la anul 1960 cu explicație.

Se află în deposit spre vânzare la Librăria arhidicezana, și se vinde legat solid și cu gust, în coloare roșie, cu 1 cor. 60 fil. Revânzătorilor li se dă 25% rabat.

Tipărit pe hârtie fină, se vinde cu prețul de 1 cor. 80 fil.

,LUMINA“

institut de credit și economii, societate pe acții în Sibiu.

CENTRALA: Telefon Nr. 177.

SIBIU, strada Cisnădiei Nr. 7.

MURĂȘ-OȘORHEIU și TURDA.

Capital K 600,000.— Fonduri K 50,000.— Depuneri „2.000,000.— Active . „ 2.800,000.—

Primeste depuneri **5%** interese fără anunt. Pentru depuneri mai mari de durată mai lungă cu anunț, dela corporațiuni bisericești, a. și dela particulari se acoară și interese mai mari. — Darea după interesele de depuneri o plătește institutul. — Depuneri se pot face și prin postă fără spese prin cecuri, cari se pun la dispoziție la cerere, deasemenea se pot face și ridicări prin postă fără spese de porto.

(40) 6—

Direcțiunea.

La Librăria arhidicezana, Sibiu, se află de vânzare editura proprie:

EVANGELIA

legătură foarte fină în catifea, coloare bordo, cu patru evangeliști în față și la mijloc restignirea, tot aceiaș și în dos, foile aurite, cu copei, în o frumoasă cutie de păstrat **150 cor.**

Aceiaș legătură cu patru evangeliști, restignirea la mijloc, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc restignirea, foile aurite, cu copei, în o frumoasă cutie de păstrat **135 cor.**

Aceiaș legătură, în față cu patru evangeliști și la mijloc restignirea, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc eu o cruce, foile aurite, cu copei, în o frumoasă cutie de păstrat **100 cor.**

Evangelia legată în piele Chagrin pe ambele părți imprimați evangeliștii și la mijloc restignirea, foile aurite, cu copei, cu cutie de păstrat **85 cor.**

Evangelia legată în piele roșie, cu cadru aurit și la mijloc eu o cruce imprimată, foile colorate galben, cu copei **85 cor.**

,VIITORUL“,

institut de credit și economii, societate pe acții în Ocna-Sibiului (Vizakna).

CONVOCARE.

Domnii acționari ai institutului de credit și de economii «VIITORUL», societate pe acții în Ocna-Sibiului, se convoacă și sunt rugați a participa la

a VII-a adunare generală ordinară,

care se va ținea Vineri, în 21 Maiu st. n. 1915, la 3 ore p. m., în localul institutului cu următoarea

Ordine de zi:

- Deschiderea adunării generale, numirea notarului, alor 2 membrii pentru verificarea procesului verbal și 2 membrii pentru facerea scrutinului.
- Raportul anual al direcțiunii și al comitetului de supraveghiere, aprobarea bilanțului și darea absolvitorului pe anul expirat.
- Propunerea direcțiunii și decidere asupra împărțirii profitului curat.
- Alegerea alor 2 membrii în direcție în locul celor ieșiti în ordinea vechimei.
- Alegerea comitetului de supraveghiere pe un perioadă de 3 ani.
- Fixarea marcelor de prezență pe anul 1915.
- Eventuale propuneri prezentate conform statutelor.

Domnii acționari care voiesc să participe la adunarea generală cu drept de vot decisiv, sunt rugați a-și depune acțiile la cassa institutului, înainte de adunare cu 2 zile, sau la institutele: «Albina» (Sibiu), «Furnica» (Făgăraș) și «Andreiana» (Rășinari), — rugate spre acest scop, — înainte de adunare cu 5 zile. Plenipotențiații au a depune și documentele de plenipotență.

Direcțiunea.

Active — Vagyon. Contul Bilanț cu 31 Dec. 1914. — Mérlegszámla 1914. dec. hó 31-én. Pasive — Teher.

	K f	K f
Cassa — Pénztár	2,152.83	100,000-
Cambii — Váltók	323,190.70	100,000-
Imprumuturi hipotecare — Jelzálog kölcsönök	225,996-	100,000-
Obligaționi cu cav. — Kötelezőnyek kezesekkel	38,851-	100,000-
Cont. curent cu acop. — Folyó számla kölcsönök	14,616.89	100,000-
Efecte — Értékpapírok	1,200-	100,000-
ACTIONARI — Részvényesek	8,200-	100,000-
Interese trans. anticipate la reescont — Előlegezett átmeneti kamatok a visszleszámítolásnál	3,198.19	100,000-
Interese trans. restante la hipot. — Átmeneti hátralékos kamatok a jelzálog kölcsönöknel	10,673.12	100,000-
Mobilier — Butorazat	300-	100,000-
	628,378.73	100,000-

Cheltuieli — Kiadások.

Contul Profit și Perdere. — Nyereség és veszteség számla.

Venite — Bevételek.

	K f	K f
Interese după depuneri — Takarék betétek kamatai	17,358.07	21,898.30
Interese după reescont — Viszlesz. váltók kamatai	11,405.80	11,677.70
Int. după hip. ced. — Engedm. jelz. kölcs. kam.	3,096.51	3,115.10
Spese: — Költségek:		23,353.66
salare — fizetések	3,540-	9,471.47
bani de quartier — lakpénz	360-	50,995-
chirie — lakbér	200-	491-
porto postal — posta költség	50-	491-
marce de prezență — jelenléti dijak	322-	491-
spese de birou — irodai kiadások	1,035.04	491-
Contribuții: — Adók:		491-
dare directă — egyenes adók	2,288.05	491-
10% dare după int. de dep. — 10%		491-
adó a betétek kamatai után	1,738.22	491-
Profit net — Tiszta nyereség	7,446.87	491-
	48,840.56	491-

Ocna — Vizakna, la 31 Decembrie 1914.

Radu Savu m. p., cont. subst. — könyv. h.

Moise Oprișu m. p.

Nicolae Albu m. p.

Isaia Popa m. p.

Savu Avram m. p.

Gheorghe Comșa m. p.

Subsemnatul comitet de supraveghiere am examinat contul prezent și l-am aflat în consonanță cu registrele institutului. — Alolirott felügyelő bizottság a jelen számlát megvizsgáltuk és az intézet könyveivel összhangzónak találtuk.

COMITETUL DE SUPRAVEGHIRE: — A FELÜGYELŐBIZOTTSÁG:

Constantin Popp m. p., prez.-eln.

Dr. Vasile Stan m. p.

Iacob Manuil m. p.

Savu Radu m. p.

Redactor responsabil Teodor V. Păcăian.

Editura și tiparul tipografiei arhidicezane.